

1.

Sketch mellem Lisbeth Dahl (L) og James Price (J)

Lisbeth har lige opført et tilfældigt nummer, og har forladt scenen.

Stort bifald.

James sidder ved sit klaver, som sædvanligt, og ser ud over publikum. Kan evt. klimpre lidt mellem afsnittene.

J. Så, nu er det nok, nu kan i godt holde op med at klappe, det er alt for meget, kællingen bliver så indbildsk, hun er ikke til at være i stue med, forleden sad hun ude i garderoben og jublede, hør hvor de klapper af mig, men jeg er altså også god.

Den gamle konen tror hun ejer det hele, hun tror hun er så morsom, det er hun naturligvis også, man kan jo ikke lade være med at grine bare man ser hende. Men hvad er sandheden, det eneste damen kan, det er at parodiere andre mennesker, når man selv er en elendig skuespiller, så må man jo parodiere nogle kendte kunstnere, nogen personer der er noget. Jeg ved ikke hvor mange gange hun har parodieret Lars Lykke, - nå, hun ligner ham jo også, de er lige fede.

Det er også ærgerligt for hende at Lars ikke er statsminister længere, hun lignede ham ellers godt, og så siger hun også selv, at hun ville have været en bedre statsminister end ham, og det skal jo nok passe, det krævede jo heller ikke så meget.

2.

Det var nu også synd for Lars at han blev væltet af pinden, han blev meget ked af det, nu har han ingen ministerbil mere, så nu må han gå til arbejde. Nå, det slanker, det kan vel aldrig skade, det ville i hvert fald pynte på manden.

Nu hedder statsministeren Mette Frederiksen, men hende kommer konen aldrig til at parodiere, - så stramme korsetter findes ikke.

Mette Frederiksen siger, at hun vil være børnenes statsminister, og det er da en sympatisk tanke. Men herregud, når hun sidder i folketinget, så giver det jo sig selv, det er jo noget hun er pr. automatik. Og så siger Mette, at der er flere børn der skal bortadopteres, jeg tror der er mange i folketinget hun gerne vil have bortadopteret.

Og så starter Mette som statsminister med at erklære Amerika krig. Præsident Trumf havde ellers fået en god idé, - han ville købe Grønland, og det var da en strålende idé, - men så kalder Mette præsidentens tanke for absurd, det kan man da heller ikke sige til Amerikas præsident, så blev han sur. Idéen var da ellers god nok, se dog at få den ø solgt. Herregud, om få år er øen smeltet væk, så kan han bruge smeltevandet til at vande sine blomster foran Det hvide Hus.

Men den gamle kone er nu god nok, det siger hun også selv, men rigtige store kunstnere som Gitta Nørby og Jakob Hougård, der kan hun slet ikke være med, for slet ikke at tale om store pianister, det ligger langt udenfor damens evner. Der kan hun slet ikke være med.

(James peger på sig selv.)

(Lisbeth kommer ind forklædt som James, . samme tøj, osv.)

L. Sagde du noget.

J. Nå, ja, jeg talte lidt om store kunstnere, store pianister.

L. Enhver idiot kan da spille klaver.

J. Kan du måske spille klaver.

L. Nej, jeg er jo ikke idiot. Sig mig forresten, hvor har du lært at spille klaver.

J. På konservatoriet.

L. På hvad.

J. På konservatoriet.

L. Nå, så bruger du vel også konserves når du laver mad.

J. Du overser at jeg er søn af en kongelig skuespiller, min far var John Price, en stor skuespiller, og han var også en stor kunstner rent kulinarisk.

L. Nåe John Price, var han din far, ja, enhver kan jo have en dårlig dag, men han var i hvert fald en stor gammel selvglad madgris. Og så må din mor være Birgitte Price, hun var jo forelsket i Poul Reichardt. - Er du dus med himlens fugle...

Kan man synke dybere.

J. Ja, det kan godt være mor var forelsket i Poul Reichardt, men hvem har du ikke været forelsket i, det har du vist slet ikke tal på.

L. Det har jeg ingen anelse om, jeg er jo ikke matematiker.

J. Vil du låne en lommeregner.

L. Hvis du ellers kan få dine fede pølsefingre ned imellem tangenterne, så spil, det er det du får din løn for, jeg vil synge en sang.

(Duet mellem Lisbeth og James. Evt. kan James foredrage visen.)

Mel: Bakkesangerindernes sang

Lisbeth

James

**Jeg er bakkens ubestridte dronning
se på min holdning
den rene honning.**

**Og jeg er ham der spiller til musikken
du sir´ replikken
hvis du ka´ li´ den.**

**Så hør dog på min sang
den har så blid en klang**

**Jeg tror nu nok
der var engang.**

**Jeg drømmer mig tilbage
til den tid der var engang.**

Hør hvor frydefuld hun er.

**Jeg tror han er misundelig
den lille pianist,**

Hør klaverets fine klang.

**Jeg synger blidt de
allerbedste viser,**

Jeg tror du kunne bruges til stripteaser

**Men lige meget
så synger jeg min vise.
I det gamle cirkustelt.**

(James forlader klaveret og går ind på scenen. Måske kan en anden musiker tage over.)

5.

Hvad var dette cirkus uden musikken,
en tam kulisse
en marskandise.

Tak, men publikum
forstår at prise,
min kloge vise
det er noget for dem.

Publikum forstår
at uden min musik
så blev der intet telt i år.

Derfor vi synger sammen
på en lille melodi

en duet skal synges af to.

Din stemme er som
sandpapir

din stemme er som pap,

min sopran har så fin en klang.
Jeg synger og du spiller på klaveret.

Det lyder som en skide go idé,
og det gir mange skillinger ned i foret,

I det gamle cirkustelt.

6.

Men jeg er Dyrhavsbyggens primadonna
en sand granddisse
iblandt de vise.

Jeg synes nu mere du ligner en
skruptusse
en gamle kusse
det er hvad du er.

Jeg er teltets star
jeg siger hvabehar
hør folket hvor de jubler her.

Vi drømmer os tilbage
til den tid hvor vi var ung.

Til den tid der er forbi.

Hvor vi ku' stå på hænder
og ku' synge natten lang.

Dengang var du knapt så tung.

Vi dansede cancan den hele natten

Nu er det slut med blomster i din hat

Men lige meget vi holder stadig af den
I det gamle cirkustelt.

(Begge danser)

7.

Fredericia 1. januar 2020

Copyright
Hans Villund
Fredericia

hvillund@postkasse.org
22585220

Bemærk:

Jeg har tidligere fremsendt et tilsvarende manuskript, det bedes annulleret, og erstattet med nærværende, der er ført mere a.jour. Sker der noget særligt inden forår, kan det sikkert indflettes.

Kære Lisbeth

Her er lidt til næste års cirkusrevy.

Det er i hvert fald lidt fornyelse, at inddrage James i en sketch - duet mellem dig og ham, et er vist aldrig sket før.

Jeg er sikker på at du kan komme til at ligne James særdeles godt.

Jeg er godt klar over at det politiske i teksten ikke vil være helt aktuelt til sommer, det kan jo også være der sker noget politisk i løbet af de kommende måneder, så finder jeg på noget andet. Det taler vi om.

Det er mange år siden jeg sidst har skrevet en tekst til cirkusrevyen, det var i Preben Kaas tid, men nu fik jeg denne ide, jeg håber du kan bruge den.

Med venlig hilsen

Hans Villund
Fredericia

22585220 hvillund@postkasse.org